

fernsehkanzel

Ambona telewizyjna z 03.09.2017(Nr 1162)

„Kazanie Piotra o zesłaniu Ducha Świętego

Pastor Wolfgang Wegert ©

Kazanie:

„ Na to powstał Piotr wraz z jedenastoma, podniósł swój głos i przemówił do nich: Mężowie judzcy i wy wszyscy, którzy mieszkacie w Jerozolimie! Niechże wam to będzie wiadome, dajcie też posłuch słowom moim. Albowiem ludzie ci nie są pijani, jak mniemacie, gdyż jest dopiero trzecia godzina dnia, ale tutaj jest to, co było zapowiedziane przez proroka Joela: I stanie się w ostateczne dni, mówi Pan, Że wyleję Ducha mego na wszelkie ciało I prorokować będą synowie wasi i córki wasze, I młodzieńcy wasi widzenia mieć będą, A starcy wasi śnić będą sny; Nawet i na sługi moje i służebnice moje Wyleję w owych dniach Ducha mego I prorokować będą. I uczynię cuda w górze na niebie, I znaki na dole na ziemi, Krew i ogień, i kłęby dymu. Słońce przemieni się w ciemność, A księżyc w krew, Zanim przyjdzie dzień Pański wielki i wspaniały. Wszakże każdy, kto będzie wzywał imienia Pańskiego, zbawiony będzie. Mężowie izraelscy! Posłuchajcie tych słów: Jezusa Nazareńskiego, męża, którego Bóg wśród was uwierzytelniał przez czyny niezwykle, cuda i znaki, jakie Bóg przez niego między wami uczynił, jak to sami wiecie, gdy według powziętego z góry Bożego postanowienia i planu został wydany, tego wyście rękami bezbożnych ukrzyżowali i zabili; ale Bóg go wzbudził, rozwiązawszy więzy śmierci, gdyż było rzeczą niemożliwą, aby przez nią był pokonany. Dawid bowiem mówi o nim: Miałem Pana zawsze przed oczami moimi, Gdyż jest po prawicy mojej, abym się nie zachwiał. Przeto rozweseliło się serce moje i rozradował się język mój, A nadto i ciało moje spoczywać będzie w nadziei, Bo nie zostawisz duszy mojej w otchłani I nie dopuścisz, by święty twój oglądał skażenie. Daj mi poznać drogi żywota, Napelnisz mnie błogością przez obecność twoją. Mężowie bracia, wolno mi otwarcie mówić do was o patriarsze Dawidzie, że umarł i został pogrzebany, a jego grób jest u nas aż po dzień dzisiejszy. Będąc jednak prorokiem i wiedząc, że mu Bóg zaręczył przysięgą, iż jego cielesny potomek zasiądzie na tronie jego, mówił, przewidziawszy to, o zmartwychwstaniu Chrystusa, że nie pozostanie w otchłani ani ciało jego nie ujrzy skażenia. Tego to Jezusa wzbudził Bóg, czego my wszyscy świadkami jesteśmy; wywyższony tedy prawicą Bożą i otrzymawszy od Ojca obietnicę Ducha Świętego, sprawił to, co wy teraz widzicie i słyszycie. Albowiem nie Dawid wstąpił do nieba, powiada bowiem sam: Rzekł Pan Panu memu: Siądź po prawicy mojej, (aż położę nieprzyjaciół twych podnóżkiem stóp twoich. Niechże tedy wie z pewnością cały dom Izraela, że i Panem i Chrystusem uczynił go Bóg, tego Jezusa, którego wy ukrzyżowaliście. A gdy to usłyszeli, byli poruszeni do głębi i rzekli do Piotra i pozostałych apostołów: Co mamy czynić, mężowie bracia? A Piotr do nich: Upamiętajcie się i niechaj się każdy z was da ochrzcić w imię Jezusa Chrystusa na odpuszczenie grzechów waszych, a otrzymacie dar Ducha Świętego. Obietnica ta bowiem odnosi się do was i do dzieci waszych oraz do wszystkich, którzy są z dala, ilu

ich Pan, Bóg nasz, powoła. Wielu też innymi słowy składał świadectwo i napominał ich, mówiąc: Ratujcie się spośród tego pokolenia przewrotnego. Ci więc, którzy przyjęli słowo jego, zostali ochrzczeni i pozyskanych zostało owego dnia około trzech tysięcy dusz”. (Dzieje Apostolskie 2, 14-41)

Tylko po jednym kazaniu nawróciło się 3000 osób do Jezusa i zostali przyjęci do kościoła Jerozolimskiego. Musiał to być potężny moment, kiedy Piotr wstał i przemówił do ogromnego tłumu. Jego słuchaczami byli Żydzi, zarówno z Jerozolimy, jak i z innych części świata. Wielu przybyło do miasta, aby obchodzić "Święto tygodni". Wtedy Duch Święty wstąpił na około 120 osób zgromadzonych w głównym pokoju. Temu wylaniu Ducha towarzyszył wiatr, ogień i mowa w innych językach. Ci, którzy przybyli, wyraźnie słyszeli, że Bóg jest wychwalany w ich językach (Dzieje Apostolskie 2,11). W kolejnych dwóch wersetych czytamy: "*Zdumieni się wtedy wszyscy i będąc niepewności, mówili jeden do drugiego: cóż to może znaczyć? Inni zaś drwili, mówiąc: młodym winem się Upili!*" (wersety 12 i 13). Wtedy Piotr wstał. Jako rzecznik 12 apostołów, wygłosił pierwsze kazanie po Wniebowstąpieniu. Wstał i głosił śmiało, odważnie poruszony Duchem Bożym. Co się z nim stało? Niedawno ten sam Piotr trzykrotnie zaparł się Jezusa. Ale Bóg uchwycił go i uczynił z tego bojaźliwego niedołęgi nadzwyczajne narzędzie. To może być dla nas zachętą: Bez względu na to, jak wielkie są nasze grzechy, jak bardzo zawiedliśmy w przeszłości– nie oznacza to, że jesteśmy na zawsze bezużytecznym i i że jesteśmy odstawieni na bok. Bóg może znów przywrócić! On może przebaczyć i rozbite naczynie jakim był Piotr, ukształtować na nowo, aby było użyteczne dla jego chwały. Piotr głosił bez strachu i na końcu tysiące ludzi pokutowało. Jak bardzo życzymy sobie takich przebudzenianowych spotkań! Dzisiaj chcemy posłuchać Apostoła Piotra i przyjrzeć się bliżej cechom charakterystycznym jego przebudzeniowego głoszenia. Czym charakteryzuje się kazanie o przebudzeniu?

Kazanie przepelnione Słowem Bożym

W odpowiedzi na zarzut, że wierzący byli pijani, Piotr najpierw odpowiedział krótko i zwięźle i wskazał, że tak nie jest. Wszyscy byli świadomi, że żaden pobożny człowiek o 9:00 godzinie rano nie może być pijany na ulicach Jerozolimy. Następnie szybko i bezpośrednio prowadził swoich słuchaczy do Bżego Słowa. Pierwsze kazanie Apostolskie było przesiąknięte Biblią. Wciąż i wciąż na nowo Piotr powoływał się na wersety biblijne. Cytował Joela 3, Psalm 16 i Psalm 110. Podstawą jego przemówienia było Słowo Boże. W wersecie 40 czytamy, że Piotr rzeczywiście przemawiał do ludu w dłuższym czasie, ale tylko fragment jest nam przekazany w Dziejach Apostolskich 2.

Jego kazanie miało charakter demaskatorski, to znaczy, że interpretował Słowo Boże. Piotr nie wstał i nie przedstawił swojej osobistej opinii na temat towarzyskiego rozwoju społecznego. On również nie chciał zadowolić swoich słuchaczy, mówiąc ich językiem, ale apostoł prowadził ich bezpośrednio i bez okrężnej drogi do Bożego Słowa. Wyjaśnił te wydarzenia za pomocą Biblii: "Ale tutaj jest to, co było zapowiedziane przez proroka i Joela: I stanie się w ostateczne dni , mówi Pan, że wyleje Ducha mego na wszelkie ciało "(wersety 16 i 17)

Wylanie Ducha Świętego w Starym Tetamencie też zdarzało się dla niektórych osób w specjalnym czasie i do specjalnych zadań. Ale Piotr wyjaśnił, że teraz nastały dn ostatnie dni i Duch Święty został wylany na szeroką skalę .

Pomyślmy o Mojżeszu. Zadanie w służbie związane z ludźmi trochę go przerastało, duszpasterstwo, doradztwo ,decyzję do podjęcia zajmowały mu coraz więcej czasu, tak, że jego teść Jethro poradził mu, aby skorzystał z pomocy innych ludzi aby go odciążyć. W czwartej Księdze Mojżeszowej ujął tą myśl i powiedział do Mojżesza:

"Zbierz mi 70 mężów spośród starszych Izraela...i przywieźdź ich do namiotu zgromadzenia ... Ja zaś zastąpię i będę tam mówił z tobą, i wezmę nieco z ducha, który jest w tobie, i włożę w nich,i, nieść będę wraz z tobą ciężar ludu, abys nie ty sam musiał go nosić (4 Mojżeszowa 11,16 - 17).

Rzeczywiście Duch Boży wstąpił na tych 70 starszych i zostali oni wyposażeni do służby. Dwóch z nich nie przybywało w przybytku, ale w obozie i tam prorokowali. Zwrócono na to uwagę Mojżeszowi i Jozue powiedział do niego: *"Panie mój Mojżeszu, zabroń im tego! (werset 28). Lecz Mojżesz powiedział mu: „Oby cały lud zamienił się w Proroków Pana, oby Pan złożył na nich Swojego Ducha ”(werset 29).*

Jego prośba brzmiała: *"Marzę, abym nie ja sam i 70 starszych za bliźnim, jeżeli ten jest w potrzebie i smutku, aby każdy miał Ducha Bożego i służył Panu dla zbawienia i umocnienia ludu".*

Ta modlitwa Mojżesza później ujęta przez proroka Joela, który prorokował podczas kryzysu Izraela: *„I stanie się w ostateczne dni, mówi Pan, że wyleję Ducha mego na wszelkie ciało i prorokować będą synowie wasi i córki wasze, i młodzieńcy wasi, widzenia mieć będą. A starcy wasi śnić będą sny : Nawet i na sługi moje i służebnice moje wyleję w owych dniach ducha mego i prorokować będą" (Dzieje Apostolskie 2,17-18).*

Piotr wyraźnie powiedział swoim słuchaczom, że to proroctwo właśnie się wypełnia. Duch Święty został wylany nie tylko na jedną osobę, nie na 70 osób, ale na kobiety, mężczyźni, sługi, dziewczyny, na synów i córki– na wszystkich w ludzie Bożym. Ma to również znaczenie i konsekwencje dla nas, ponieważ my również żyjemy w dniach ostatnich, żyjemy po zesłaniu Ducha Świętego, Bóg wylał swojego Ducha na nas wszystkich, którzy wierzymy w Jezusa Chrystusa. Paweł napisał : *„Bo też w jednym duchu wszyscy zostaliśmy ochrzczeni w jedno ciało, czy to Żydzi, czy Grecy, czy to niewolnicy, czy wolni i wszyscy zostaliśmy napojeni jednym duchem" (1 Koryntian 12,13).*

Nie wszyscy mamy te same dary, ale wszyscy mamy tego samego Ducha. Czy mamy to wewnętrzne przekonanie? Czy przychodzimy do kościoła ze świadomością, że z jednej strony sami jesteśmy karmieni Słowem i syceni nim a także zaopatrzeni?

Z drugiej strony, czy jesteśmy również gotowi pozwolić Duchowi Bożemu działać przez nas? Może się to dokonać poprzez reagowanie na troski naszych braci i sióstr oraz przez dodawanie otuchy i poprzez zachęcanie i budowanie podnoszące na duchu Słowo Biblijne, a także przez budzenie nadziei i wiary. Duch Boży działa, gdy się modlimy i również kiedy pomagamy praktycznie. My wszyscy, każdy chrześcijanin, mamy Ducha Świętego, ponieważ on jest wylany na wszelkie ciało. Zatem możemy służyć w mocy Ducha Świętego jako ciało Jezusa, budować jego kościół. Duch Boży nie spoczywa już tylko na kilku osobach ale na całym ciele trzody Bożej– też na tobie! Kazanie Piotra o przebudzeniu było oparte na Bożym słowie. Prowadził on swoich słuchaczy do prawdy zawartej w Piśmie Świętym. Był przekonany o tym, co Paweł napisał później do Rzymian: *" Wiara wtedy jest ze słuchania, a słuchanie przez Słowo Chrystusowe" (List Pawła do Rzymian 10,17).*

Był pewien, że Słowo ma moc zbawienia ludzi, *„ że jest żywe i skuteczne, ostrzejsze niż wszelki miecz obosieczny, przenikające aż do rozdzielenia duszy i ducha, stawów i szpiku, zdolne osądzić zamiary i myśli serca" (Hebrajczyków 4,12).*

Nie traćmy ufności w moc słowa! Biblia jest i pozostaje podstawą wzbudzania kazań!